

Thestrup: Jeg takker ministeren for besvarelsen. Jeg vil gerne have lov til at gøre opmærksom på en ting til, som fremgår af den artikel, jeg omtalte. Hvis jeg må have lov til at citere et stykke fra denne artikel, kan ministeren se, at spørgsmålet er ved at blive aktuelt. Der står her:

„Afgiver en lovbestemmelse hjemmel for husundersøgelse eller undersøgelse af papirer, uden at der samtidig er gjort undtagelse fra reglen om forudgående retskendelse, vil borgeren kunne hindre forvaltningsmyndigheder, der ikke kan fremvise retskendelse, i at foretage undersøgelse på stedet, idet han f. eks. kan bede dem om at komme igen en anden dag. Søger forvaltningsmyndighederne at trænge sig på, vil borgeren kunne spærre adgangen til sine lokaler uden derved at pådrage sig strafansvar efter straffelovens § 119, idet hans handling må anses for retmæssig, da afgørelsen om foretagelse af undersøgelse på stedet ikke er truffet af den kompetente myndighed. Almindelige bestemmelser om straf for overtrædelse af den lov, hvori den materielle hjemmel for undersøgelsen findes, kan derfor heller ikke finde anvendelse i disse tilfælde.“

Jeg synes nok, at der er så vægtige grunde, der taler for, at man bør have lovbestemmelser, at jeg er glad for ministerens besvarelse og håber, at den fører til et positivt resultat.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kender godt den pågældende artikel i Juristen; jeg har læst den. Jeg ved også, at den har været genstand for opmærksomhed i justitsministeriet, og jeg skal drage omsorg for, at den bliver tilstillet det udvalg, som jeg omtalte.

Jeg synes ikke, det eksempel, hr. Thestrup nævnte, var ret relevant. Hvis f. eks. en skatteborger — hvis vi nu får den bestemmelse i kontrolloven, som jeg ved hr. Thestrup frygter — skulle nægte adgang og have ret til det, må han nok have noget at

skjule, for ellers havde han jo ingen grund til at nægte skattemyndighederne adgang. Bør der så alligevel ikke i dette tilfælde være en mulighed for at bede politiet om hjælp? Nu gør jeg opmærksom på, som hr. Thestrup nok ved, at som lovforslaget er formuleret, drejer det sig, så vidt jeg er orienteret, kun om at tiltvinge sig adgang til forretningshemmeligheder, forretningspapirer osv. og forretningslokaler, og det gør det vel, skal vi sige lidt mindre betænkeligt; i hvert fald er der ingen fare for, at man dér skal krænke boligen, og jeg ved, det ligger hr. Thestrup meget på sinde, at dette ikke kan ske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Larsen* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren overveje at foreslå loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension ændret, så personer, der på grund af ægteskabs indgåelse eller overgang til selvstændigt erhverv udtræder af ATP, inden de har opnået 3 års samlet medlemsskab, kan få det indbetalte bidrag tilbagebetalt, og således at kvinder, som ved ægteskabs indgåelse har opnået 3 års samlet medlemskab, får samme adgang til at bevare medlemsrettigheder som personer, der overgår til selvstændigt erhverv?“

Formanden: Spørgsmålet vil blive besvaret af socialministeren på arbejdsministerens vegne.

Peter Larsen: I de år, ATP har bestået, har ordningen ofte været genstand for nogen kritik, dels fordi den kun omfatter visse kredse af befolkningen, dels fordi man ikke har benyttet den adgang, loven hjemler ret til, til at løse visse overgangsproblemer. Det må således forekomme urimeligt, at personer, for hvem der er indbetalt op til en 700-800 kr., uden videre kan fratages enhver medlemsret, uden at de har mulighed for i det mindste at få de indbetalte bidrag tilbage. Mens personer, der har opnået 3 års